

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 14 din2009

Privind: soluționarea contestației formulate de S.C. S.A., cu sediul social in comuna, județul Teleorman, înregistrată la D.G.F.P. Teleorman sub nr./.....2008.

Prin cererea nr./.....2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr./.....2008, S.C. S.A, cu sediul social în comuna, județul Teleorman a formulat contestație parțială împotriva Deciziei de impunere nr./.....2008, sinteza Raportului de inspecție fiscală nr./.....2008, acte întocmite de din cadrul Structurii de Administrare Fiscală, a D.G.F.P. Teleorman.

Deoarece contestația a fost depusă direct la organele de soluționare, prin Adresa nr./.....2008, în conformitate cu prevederile pct-elor 3.4-3.7 din Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, s-au solicitat organului care a încheiat actul atacat, respectiv Teleorman, să constituie dosarul contestației, să verifice condițiile procedurale obligatorii și să întocmească referatul cu propuneri de soluționare.

Ulterior, așa cum menționa în cererea inițială, petiționara prin Adresa nr./.....2009, înregistrată la D.G.F.P. Teleorman sub nr./.....2009, a venit cu precizări suplimentare în susținerea cererii.

Organele de inspecție fiscală, prin Referatul privind propunerile de soluționare nr./.....2009, solicită efectuarea unei cercetări la fața locului, susținând că nu se poate stabili relevanța documentelor justificative și a înregistrărilor contabile prezentate de către societatea contestatoare prin cererea suplimentară înregistrată sub nr./.....2009, acord care a fost transmis prin Adresa nr./.....2009.

La data de2009 cu Adresa nr. organul de inspecție fiscală a transmis dosarul cauzei împreună cu referatul motivat precum și Procesul- verbal de cercetare la fața locului nr./.....2009.

În vederea clarificării unor aspecte suplimentare aduse în susținerea cauzei, prin Adresa nr./.....2009, organele de soluționare au solicitat contestatoarei completarea dosarului cauzei cu probe materiale, solicitare căreia i s-a răspuns prin Adresa nr./.....2009.

Față de aceste noi documente, prin Adresa nr./.....2009, organelor de inspecție fiscală le-a fost oferită ocazia de a se pronunța, primind în sensul solicitării Răspunsul nr./.....2009, prin care își menține punctul de vedere anterior.

Așa fiind, obiectul contestației îl constituie suma de lei reprezentând:

- lei diferențe la impozitul pe profit;
- lei sume accesorii aferente;
- lei diferențe privind taxa pe valoarea adăugată;
- lei sume accesorii aferente.

Contestația a fost formulată în termenul reglementat de dispozițiile art. 207 alin.(1) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât și celelalte condiții procedurale au fost îndeplinite, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este competentă să soluționeze pe fond cauza.

1. S.C. S.A. cu sediul social în comuna, județul Teleorman, contestă parțial măsurile dispuse de din cadrul Structurii de Administrare Fiscală prin Decizia de impunere nr./.....2008, sinteză a Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de2008, aducând în sprijinul cererii următoarele argumente:

I. Referitor la impozitul pe profit în cuantumul total contestat de lei.

-aferent anului 2005- pentru suma totală de lei:

-a). În ceea ce privește vânzarea de fier vechi, respectiv contabilizarea pe venituri a acestei operațiuni, petenta susține, făcând trimitere la nota contabilă nr./.....2005 (anexată în xero-copie), că nu întreaga sumă a fost omisă de a fi înregistrată pe venituri, ci numai suma de lei, diferența de lei fiind creată ca venit, astfel că în acest caz consideră că nu au fost încălcate prevederile art. 19 alin.(1) din Codul fiscal;

-b). Referitor la faptul că autoarea cererii a evidențiat în contul 623,, Cheltuieli cu protocolul”, în mod eronat suma de lei, depășind limita legală de constituire a acestora de 2%, prin contestație aceasta nu își însușește acest punct de vedere, menționând că nu reprezintă exclusiv cheltuieli de protocol ci și cheltuieli de publicitate. Precizează că în acest sens a anexat la prezenta copiile facturilor fiscale în cauză, care dovedesc cele susținute. Solicită astfel să revizuiască cuantumul cheltuielilor care în accepțiunea sa ar fi trebuit să fie considerate cheltuieli cu publicitatea, să se rețină faptul că și cheltuielile cu protocolul nu depășesc limita legală de 2%.

Totodată consideră greșită invocarea de către organele de control a art. 21 alin.3 din Codul fiscal, menționând că acestea fac trimitere la cheltuielile de protocol, în cazul de față considerând că fiind aplicabile și prevederile art. 21 alin.2 litera d.

În aceeași măsură petiționara susține că aceste plăți au fost efectuate având la bază contracte, care nu au fost luate în calcul cu ocazia controlului.

-aferent anului 2006- pentru suma totală de lei:

-c). Privitor la sprijinul financiar de care petiționara a beneficiat conform O.U.G. 25/2006, pentru suma de lei, aceasta susține că: întrădevăr prin N.C. nr./.....2006 a înregistrat această subvenție pe venituri (cont.741.20), suma pe care apoi a stornat-o cu aceeași valoare, însă în aceeași lună noiembrie, a reflectat întreaga sumă de lei pe venituri, prin creditul contului 741.70, așa cum poate dovedi cu copia xerox a N.C. din2006, anexată. În aceste condiții consideră că nu au fost încălcate prevederile art. 19 alin.1 din Codul fiscal iar organele de control nu au luat în considerare toate documentele prezentate;

-d). În ceea ce privește încadrarea ca și încasare contravaloarea materiale livrate la persoane fizice pe bază de chitanță fiscală, operațiunea desfășurată pentru suma de lei, pentru care i se impută că nu a emis facturi și nu a înregistrat veniturile respective, petiționara face precizarea că în mod eronat acestea au fost considerate ca încasări materiale.

Se susține că în fapt aceste sume reprezintă sume cu care administratorul a creditat societatea în situație de lipsă lichidități, pentru plățile scadente ale unității. În toate documentele întocmite pe parcursul celor 2 ani (2006 și 2007), menționează că este vorba de una și aceeași persoană, respectiv administratorul societății.

Totodată se susține că în toate cazurile, sumele cu care a fost creditată societatea, au fost restituite, așa cum poate dovedi prin dispozițiile de plată către casierie pe care le anexează parțial în copie.

Consideră că organele de control nu au respectat dispozițiile art. 7 alin.2 și alin.3 din Codul de procedură fiscală, deoarece acestea trebuiau să examineze starea de fapt pe baza informațiilor și documentelor pe care le-a prezentat și să determine corect situația fiscală a unității.

Susține deasemenea că aceste avansuri, nu s-au concretizat niciodată în livrarea efectivă de materiale către administrator.

-e) Referitor la cheltuielile cu publicitatea, petenta susține că și în acest an a înregistrat cheltuieli cu publicitatea și nu exclusiv cheltuieli cu protocolul, așa cum susțin organele de control. În sensul celor expuse autoarea cererii anexează copiile xerox ale facturilor fiscale în cauză și ale contractelor încheiate, de unde reține faptul că nici suma de lei, nu este constituită exclusiv din cheltuieli cu protocolul ci majoritar din cheltuieli cu publicitatea, nefiind depășită limita legală de 2% și nefiind încălcate astfel dispozițiile art. 21 alin.3 din Codul fiscal.

-aferent anului 2007 -pentru suma totală de lei:

-f). Referitor la suma de lei, care a fost considerată de către organele de control drept lipsă în gestiune apreciază că în mod eronat aceasta a stat la baza calculării unui impozit de lei, făcând următoarele precizări:

- În fapt, nu este vorba despre un minus în gestiune cantitativ-valoric, care să conducă la concluzia că în mod nejustificat nu s-au emis facturi fiscale privind vânzarea produselor, ci reprezintă de fapt o diferență valorică generată de prețul de vânzare la care s-au facturat produsele, în raport cu cel de producție, în condițiile unui an agricol foarte secetos;

-în susținere se anexează în xero-copie fișa analitică a conturilor 345 și 371 din care se menționează că ar rezulta că este vorba de o diferență valorică și nicidecum de una cantitativ-valorică, care să fie eventual obiectul unei omisiuni de facturare și înregistrare pe venituri.

-astfel precizează că nu poate fi vorba despre un minus în gestiune imputabil sau neimputabil;

-g). Privitor la încadrarea ca și încasare contravaloare materiale livrate la persoane fizice pe bază de chitanță fiscală, pentru suma de lei, fără emiterea de facturi și fără a fi înregistrate pe venituri sumele respective, se susține că în mod eronat acestea au fost considerate ca încasări materiale, deoarece ele reprezintă în fapt sume cu care a fost creditată societatea în situația lipsei de lichidități, pentru plățile scadente ale unității, în toate documentele întocmite pe parcursul anului 2007, fiind vorba de una și aceeași persoană, respectiv administratorul societății.

Susține astfel că în toate cazurile, sumele cu care a creditat societatea, i-au fost restituite, așa cum poate dovedi prin dispozițiile de plată către casierie pe care le anexează parțial în copie dat fiind numărul mare al acestora.

Considera că organele de control nu au respectat dispozițiile art. 7 alin.2 și alin.3 din Codul de procedură fiscală, deoarece în toate cazurile, sumele cu care a fost creditată societatea, au fost restituite,(așa cum poate dovedi prin dispozițiile de plată către casierie pe care le anexează);

Susține ca și la motivația expusă la punctul d), că aceste avansuri, nu s-au concretizat niciodată în livrarea efectivă de materiale către administrator.

II. În ceea ce privește accesoriile stabilite de organele de inspecție fiscală în cuantum total de lei, întrucât bazele de impozitare le consideră nelegale, pe cale de consecință și accesoriile aferente acestora le consideră ca fiind nedatorate.

III. Referitor la taxa pe valoarea adăugată;

-aferentă anului 2006, pentru suma totală de lei:

-h). În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în suma de lei, petenta face trimitere la subpunctele 4 și 7, din contestație, considerând că în situația în care baza de impozitare privind impozitul pe profit va fi încadrată ca nelegală, această situație va avea drept consecință încadrarea ca nelegală și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În speța prezentată susține că este necesar să se rețină faptul că organele de inspecție fiscală nu au făcut dovada în nici o situație că ar fi fost cazul unor vânzări efective de materiale, care nu au fost facturate și înregistrate ca venituri, situație care ar fi perturbat grav evidențele gestiunilor de materiale în cauza.

Precizează faptul că se poate constata, că aceste gestiuni, la inventarierea patrimoniului aferent perioadelor în cauza, nu au suferit diferențe în plus sau minus.

Consideră astfel că nu este cazul de livrări de marfuri nefacturate ci numai de sume cu care administratorul a creditat pe o perioadă de timp limitată societatea, neconsiderând valabilă trimiterea la dispozițiile art. 134 alin.2 din Codul fiscal;

-i). Referitor la taxa pe valoarea adăugată de lei, reprezentând taxa aferentă plății în natură a arentei, petiționara nu este de acord cu încadrarea făcută de organele de inspecție fiscală care au dispus colectarea taxei la nivelul sumei de lei, deoarece normele de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, se referă numai la relațiile dintre persoanele înregistrate ca platitoare de taxa pe valoarea adăugată, întrucât acestea rețin în natură produsele agricole de la persoanele fizice neplătitoare de taxă pe valoarea adăugată și nu pot deduce cota taxei pentru aceste produse;

-distribuirea acestor produse agricole s-a făcut cu titlu gratuit și nu pe bază de facturi fiscale și ca atare nu se putea reține că o astfel de operațiune ar constitui o livrare de bunuri în sensul art. 128 alin.(1) și art. 130 din Codul fiscal;

- dispozițiile art. 141 lit. k, din Codul fiscal ce arată că arenda este prevăzută în mod expres ca fiind o operațiune scutită de plata taxei pe valoarea adăugată, apreciază că trebuie coroborate cu dispozițiile Titlului VI punctul 4 alin.(2), unde se arată că se consideră livrare de bunuri, în sensul art. 128 alin.(1) din Codul fiscal, produsele agricole reținute drept plată în natură a prestației efectuate de persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

Susține că în cauză nu este vorba de realizarea unui transfer al dreptului de proprietate pentru respectivele produse întrucât persoanele fizice păstrează atributul dreptului de proprietate în cadrul contractelor de arendare.

-aferența anului 2007, pentru suma de lei ;

-j) Privitor la taxa pe valoarea adăugată de lei, dispusă a fi colectată, petenta își menține argumentele prezentate la subpunctul 1(din contestație), când consideră că a dovedit nelegalitatea măsurilor luate de organele de inspecție fiscală;

-k) Referitor la taxa pe valoarea adăugată de lei, dispusă a fi colectată, pentru lipsa în gestiune constatată, susține că așa cum a arătat la partea de impozit pe

profit, (anul 2007, subpunctul 6-din contestatie), dovedind că baza de impunere a acestuia a fost stabilită nelegal, apreciază că nelegală va rămâne și baza de impozitare aferentă taxei pe valoarea adăugată, având în vedere că același fenomen economic a stat și la baza calculării acesteia, nefiind nicidecum aplicabile dispozițiile art. 128 și 137 alin.(1) din Codul fiscal.

IV. În ceea ce privește accesoriile stabilite de organele de inspecție fiscală în cuantum total de lei, întrucât bazele de impozitare le consideră nelegale, pe cale de consecință și accesoriile aferente acestora le consideră ca fiind nedatorate.

Având în vedere motivele de fapt și de drept menționate, autoarea cererii solicită să-i fie admisă contestația și să fie anulate în parte actele atacate.

II. Din Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de2008, întocmit de reprezentanții Teleorman, sintetizat în Decizia de impunere nr./.....2008, se rețin următoarele:

1.În ceea ce privește impozitul pe profit.

Inspecția fiscală a avut ca obiectiv modul de determinare, declarare și evidențiere a impozitului pe profit pe perioada2005 -2007.

Procedura de inspecție fiscală utilizată: prin sondaj, verificare selectivă prevăzută de art. 97 alin.3 lit.a din O.G.nr.92/2003R.

Astfel au fost verificate următoarele luni:,, și din anii 2005, 2006 și 2007.

În urma inspecției fiscale, reprezentanții Teleorman au constatat aferent anului 2005 următoarele :

-cu NC nr./.....2005, contribuabilul a înregistrat vânzarea de fier vechi în valoare de lei către S.C. S.A., sumă ce în mod eronat s-a înregistrat în creditul contului 267 'împrumuturi acordate'. Prin urmare organele de inspecție fiscală au considerat că în mod nejustificat nu a fost înregistrată această operațiune ca și vânzare și implicit s-a omis înregistrarea acesteia pe venituri din vânzarea mărfurilor cu suma de lei;

- la sfârșitul anului 2005, contribuabilul a evidențiat în contul 623 , „cheltuieli cu protocolul” suma de lei. În urma inspecției fiscale s-a stabilit că suma de lei este nedeductibilă fiscal, întrucât s-a depășit limita legală de 2% conform prevederilor Legii nr. 571 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, menționându-se că au fost încălcate prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare art.21, alin(3).

În timpul inspecției fiscale a fost calculată o diferență de impozit pe profit aferentă anului 2005 (contestată) în suma de lei, constatându-se încălcarea art. 19(1) din Legea nr.571/2003 R.

În urma inspecției fiscale efectuate, aferente anului 2006, s-au constatat următoarele :

-în luna mai 2006 contribuabilul a beneficiat de un sprijin financiar acordat direct producătorilor agricoli în sumă de lei, conform OUG nr.25/2006, pe care acesta inițial l-a înregistrat pe venituri din subvenții (cont 741.20) și pe care ulterior cu NC nr./.....2006 l-a stornat din venituri din subvenții și l-a înregistrat ca fiind încasat de la clienți. Prin urmare, organele de inspecție fiscală menționează că în mod eronat au fost diminuate veniturile cu suma de lei, încălcându-se dispozițiile art.19(1) din Legea nr.571/2003 R;

-în cursul anului 2006, societatea a încasat c/val materiale livrate la persoane fizice pe baza de chitanță fiscală în cuantum total de lei pe care în mod eronat le-a

înregistrat prin articolul contabil 5311 =462 (anexa nr.6) , fără a întocmi factură fiscală și a înregistra veniturile aferente ; În acesta situație în timpul inspecției fiscale s-a procedat la determinarea veniturilor aferente vânzării de materiale în sumă de lei (..... lei*19/119=..... lei; lei = lei + lei) ;

- la sfârșitul anului 2006 , contribuabilul a evidențiat în contul 623 , « cheltuieli cu protocolul» suma de lei. În urma inspecției fiscale s-a stabilit că suma de lei este nedeductibilă fiscal, întrucât a fost depășită limita legală de 2%, fiind încălcate prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare art.21, alin(3).

În urma constatărilor prezentate mai sus profitul impozabil a fost majorat cu suma de lei, ca urmare a neînregistrării veniturilor din vânzarea materialelor în valoare de lei, neînregistrarea veniturilor din subvenții în sumă de lei și a depășirii limitei legale pentru cheltuielile cu protocolul în suma de lei. În timpul inspecției fiscale a fost calculată o diferență de impozit pe profit aferentă anului 2006 în sumă de lei, astfel: lei x 16% = lei, menționându-se că au fost încălcate dispozițiile art.19(1) din Legea.571/2003 R.

În urma inspecției fiscale efectuate referitor la anul 2007, s-au constatat următoarele :

-referitor la modul de înregistrare pe venituri a produselor agricole vândute, s-a constatat că în cursul anului 2007 din produse finite (cereale și plante tehnice) obținute în sumă de lei s-au vândut (conform facturilor fiscale) produse în valoare totală de lei. Având în vedere că, la inventarul de la finele anului 2007 nu au mai existat pe stoc produse agricole a rezultat că pentru diferența de lei (..... lei – lei) contribuabilul nu a întocmit documente de ieșire și implicit nu s-au înregistrat venituri din vânzarea produselor în suma de lei.

-în cursul anului 2007, contribuabilul a încasat c/val materiale livrate la persoane fizice pe bază de chitanțe fiscale în sumă totală de lei, pe care în mod eronat le-a înregistrat prin articolul contabil 5311 =462(anexa nr.6) , fără a întocmi factura fiscală și a înregistra veniturile aferente ;

În timpul inspecției fiscale a fost calculată o diferență de impozit pe profit aferentă anului 2007(contestată) în sumă de lei, menționându-se că au fost încălcate prevederile art.19(l) din Legea.571/2003 R.

Pentru nevirarea diferenței de impozit pe profit, în baza prevederilor art. 120 din OG nr. 92/2003 R, a Legii nr.210/2005 s-au calculat majorări de întârziere.

2. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, din actul de control atacat, se reține:

Referitor la T.V.A. colectată: - se determină conform art. 137-140 din Legea 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, privind baza de impunere și cotele de impozitare.

În urma inspecției fiscale s-au constatat următoarele:

-în perioada 2006-2007, contribuabilul în mod repetat a încasat c/val materiale livrate la persoane fizice pe baza de chitanță fiscală , fără a întocmi facturi fiscale și fără a colecta T.V.A., în sumă de lei. În timpul inspecției fiscale s-a stabilit T.V.A. colectată în sumă de lei, anexa nr. 10.

-în perioada 2006-2008 contribuabilul în mod repetat a încasat avansuri de la persoane fizice (pentru materiale) , respectiv în sumă totală de lei, fără a colecta

taxa aferentă. În timpul inspecției fiscale s-a stabilit T.V.A. colectată în sumă de lei, (anexa nr.10);

-agentul economic pentru anul 2006 nu a procedat la colectarea T.V.A. pentru plata arende acordată în natură, operațiune încadrată drept impozabilă din punct de vedere al T.V.A. de către organele de inspecție fiscală în temeiul dispozițiilor art. 128 alin. (4) din Legea nr.571/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare. În timpul inspecției fiscale pentru produsele acordate drept plată în natură pentru anul 2006 în sumă de lei (612=345 lei) s-a procedat la calcularea T.V.A. colectată în sumă de lei, astfel lei x 19% =..... lei. Au fost încălcate prevederile art.128 alin. (4) din Legea nr.571/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare;

Pentru anul 2007:

-pentru diferența în sumă de lei, reprezentând produse agricole valorificate fără a întocmi documente de ieșire și care au fost constituite ca venituri pentru contribuabil, organele de inspecție fiscală menționează că nu s-a calculat T.V.A. aferentă. În timpul inspecției fiscale s-a calculat T.V.A. colectată în sumă de lei, astfel: 67: lei x 19% =..... lei, considerându-se că au fost încălcate prevederile art. 128(1) și 137 (1) din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, în baza prevederilor art. 120 din O.G. nr.92/2003 R, a Legii nr.210/2005, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, (anexa nr.12).

III. Din Procesul - verbal de cercetare la fața locului, încheiat în data de2009 și înregistrat la D.G.F.P. Teleorman sub nr./.....2009, întocmit de reprezentanții Teleorman, se rețin următoarele:

1. Referitor la NC. nr./.....2005, care privește înregistrarea de către contribuabil a facturii nr./2005, reprezentând vânzare de fier vechi către S.C. S.A. organele de inspecție fiscală precizează:

Contribuabilul întocmește în 2005 factura nr. în valoare de lei reprezentând vânzare de fier vechi și înregistrează în contul 708, suma de lei și suma de lei (prin înregistrarea contabilă 3021=708), sume pe care simultan le trece și pe cheltuieli (prin înregistrarea contabilă 6021=3021). Tot prin N.C. nr./.....2005, contribuabilul înregistrează pe venituri numai suma de lei. (înregistrarea contabilă 411= 708) , iar suma de lei o înregistrează în contul 1267 (anexa nr.1).

2. Referitor la cheltuielile de protocol în sumă de lei pentru anul 2005 și în sumă de lei pentru anul 2006, se fac următoarele precizări:

În bilanța de verificare la2005 (anexa nr. 2), pentru contul 623 "Cheltuieli de protocol, reclama și publicitate", care pentru anul 2005 are rulajul de lei contribuabilul are create două analitice :

-623.24 -"Cheltuieli de protocol" - rulaj - lei

-623.26- "Cheltuieli cu reclama, publicitate" - rulaj - lei.

În urma analizei componenței celor două analitice s-a constatat că nu a fost respectată destinația celor două analitice create respectiv au fost înregistrate cheltuieli de protocol atât în contul 623.24 cât și în contul 623.26 .

S-au stabilit astfel cheltuieli de protocol în suma de și cheltuieli de reclamă și publicitate suma de lei.

Avându-se în vedere prevederile art. 21 alin. (2) lit. d) și alin (3) lit. a), respectiv deductibilitatea cheltuielilor de reclamă și publicitate și a cheltuielilor de protocol s-a stabilit ca fiind nedeductibile cheltuielile înregistrate în contul 623 în suma de lei (..... +).

În Legea nr. 82/1991 R, la art. 17, alin (1), se menționează "Contabilitatea cheltuielilor se ține pe feluri de cheltuieli , după natura sau destinația lor, dupa caz ." , iar la art. 10, alin (1) "Răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității revine administratorului sau altei persoane care are obligația gestionării unității respective" .

În balanța de verificare la2006 (anexa nr. 3), pentru contul 623 " Cheltuieli de protocol reclamă și publicitate" , care are rulajul de lei, contribuabilul are creat un singur analitic - 623.24 " Cheltuieli de protocol" , cu rulajul de lei.

În urma analizei s-au stabilit astfel cheltuieli de protocol în sumă de lei și cheltuieli de reclamă și publicitate suma de lei. Avându-se în vedere prevederile art. 21 alin. (2) lit. d) și alin(3) lit. a) , respectiv deductibilitatea cheltuielilor de reclama și publicitate și a cheltuielilor de protocol s-a stabilit ca fiind nedeductibile cheltuielile înregistrate în contul 623 în sumă de lei.

3. Referitor la sprijinul financiar de lei, care a fost stornat în luna 2006 cu NC nr. /.....2006, reprezentanții Teleorman fac următoarele precizări :
În luna noiembrie 2006 , prin NC din2006 , prin înregistrarea

51295	%	
4111	
74170	

repune această sumă pe venituri (anexa nr. 4)

4. Referitor la sumele înregistrate în contul 462/9 reprezentând contravaloare materiale încasate pe bază de chitanțe pentru care nu s-au emis facturi și nu s-au înregistrat venituri , precizează următoarele:

În anul 2006, contribuabilul întocmește și încasează pe baza unor chitanțe fiscale pe care se precizează " c/v materiale de construcție " suma de lei, pe care în mod eronat le înregistrează în contul 462/9. În același fel procedează și în anul 2007 pentru suma de lei (5311=462/9).

Se face precizarea că sumele de lei și respectiv de lei reprezintă sume ce s-au încasat pe bază de chitanțe pe care este specificat în mod expres , "c/v materiale de construcție " , " c/v materiale "sau " c/v marfă" (anexa nr. 5).

De asemenea organele de inspecție fiscală menționează că într-adevar, contribuabilul, a creditat societatea, dar pe aceste chitanțe este prevăzut " aport de capital" sau " aport de capital menegerial ,, , documente care au fost tratate de echipa de control, conform destinației prevăzute în document.

Se face trimitere la dispozițiile Ordinului nr. 1850/2004, care menționează ca un document justificativ este obligatoriu să cuprindă conținutul operațiunii economico-financiare la care se referă sau să ofere alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate .

5. Referitor la lipsa în gestiune de lei, se fac următoarele precizări:

În anul 2007, contribuabilul înregistrează conform balanței de verificare la2007, produse finite în valoare de lei, produse finite pe care prin înregistrarea contabilă „371 = 345 ” le transformă în marfă.

Conform situației privind livrările către clienți, contribuabilul vinde produse reprezentând cereale și plante tehnice în valoare de lei.

La sfârșitul anului 2007, în urma inventarierii patrimoniului, rezultă că stocul la cereale și plante tehnice este zero, acest lucru însemnând că toată producția finită care a fost transformată în marfă a fost vândută. Prin compararea datelor, rezultă o lipsă în gestiune de lei. Aceste sume au fost trecute pe cheltuieli, în contul 607 "Cheltuieli cu mărfurile ". Conform art. 21 alin (I) "*Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare*".

6.Referitor la TVA în sumă de lei, aferentă avansurilor încasate de la persoane fizice pe bază de chitanțe fiscale, se fac următoarele precizări:

În perioada 2006-2007, contribuabilul a emis chitanțe fiscale pe baza cărora a încasat suma de lei, pe care a înregistrat-o în contul 462/9. Pe aceste chitanțe este specificat în mod expres mențiunea "avans materiale" (anexa nr. 7). Având în vedere destinația sumelor specificată pe documentul justificativ, organul de control a aplicat regimul avansurilor încasate de la clienți prin colectare de T.V.A. în sumă de lei.

Se precizează că sumele încasate pe bază de chitanțe fiscale pe care a fost specificat "avans" sau "aport de capital" au fost tratate ca atare, considerându-se că agentul economic a încălcat prevederile art. 17 (1) și 10 (1) din Legea nr. 82 /1991.

7. Referitor la suma de lei reprezentând T.V.A. aferentă sumelor încasate drept "c/v materiale de construcții", organele de inspecție fiscală menționează că privitor la acestea au făcut referire la punctul 4.

8. Referitor la suma de lei reprezentând T.V.A. aferentă lipsei în gestiune, organele de inspecție fiscală menționează că privitor la acestea au făcut referire la punctul 5.

De asemenea se menționează că la terminarea controlului au fost restituite toate actele și documentele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

IV. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic dedus judecării, se rețin următoarele:

S.C. S.A., are sediul în comuna, județul Teleorman, număr de înregistrare la O.R.C. Teleorman/...../1991, cod unic de înregistrare, atribut fiscal RO, activitatea principală desfășurată cod CAEN -:comerț cu ridicata al mașinilor agricole, echipamentelor și furniturilor, fiind reprezentată de D-I, în calitate de administrator.

a). În ceea ce privește impozitul pe profit al anului 2005, în sumă de lei, aferent vânzării de fier vechi în cuantum de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili legalitatea măsurilor dispuse de organele de inspecție fiscale care au menționat că petenta nu a reflectat pe venituri întreaga sumă provenită din vânzarea de fier vechi, în condițiile în care ulterior, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului, se menționează că doar parțial

această sumă nu a fost înregistrată pe venituri, fapt dovedit și prin înregistrările contabile anexate de petentă în xero-copie la dosarul cauzei.

În fapt, din documentele anexate la dosarul cauzei, se reține că în luna a anului 2005, cu N.C. nr./.....2005, petiționara a înregistrat vânzarea de fier vechi, în valoare de lei, sumă ce inițial (așa cum se reține din raportul de inspecție fiscală), nu a fost reflectată de aceasta pe venituri.

Ulterior, în vederea lămuririi aspectelor care fac obiectul contestației, la propunerea organelor de inspecție fiscală, a fost întocmit Procesul-verbal de cercetare la fața locului nr./.....2009, din care referitor la acest capăt de cerere se reține că numai suma de lei nu a fost înregistrată de petiționară pe venituri, diferența în sumă de lei, fiind reflectată prin N.C. nr./.....2005 (anexata în xero-copie la dosarul cauzei) pe venituri, prin articolul contabil: 411=708, diferența de lei fiind înregistrată în contul 267.

În condițiile arătate, așa cum propun și organele de inspecție fiscală, organele de revizuire rețin că în mod legal a fost înregistrată suma de lei (căreia îi corespunde un impozit pe profit de lei), respectiv în mod nelegal suma de lei (căreia îi corespunde un impozit pe profit de lei).

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 19 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în care se prevede:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (M.O. nr. 927 din 23 decembrie 2003);

[...]

Reguli generale

ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...]

Având în vedere considerentele de fapt arătate, respectiv temeiul de drept citat, organele de revizuire rețin că în mod legal a procedat autoarea cererii reflectând suma de lei, reprezentând vânzare de fier vechi pe venituri, motiv pentru care **urmează ca solicitarea formulată privind impozitul pe profit aferent acesteia, în suma de lei să fie admisă.**

Pentru suma de lei, reprezentând vânzare de fier vechi nereflectată pe venituri, **urmează ca solicitarea formulată privind impozitul pe profit aferent acesteia, în sumă de lei să fie respinsă ca neîntemeiată.**

b). În ceea ce privește impozitul pe profit al anului 2005, în sumă de lei, aferent cheltuielilor de protocol

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili legalitatea măsurilor dispuse de organele de inspecție fiscală, care au încadrat ca nedeductibile fiscal, cheltuielile de protocol, menționând că acestea depășesc limita legală de 2%, în condițiile în care petiționara susține contrariul, în sensul că în contul 623, au fost înregistrate atât sume reprezentând cheltuieli cu reclama și publicitatea, cât și sume reprezentând cheltuieli de protocol.

În fapt, din documentele regăsite la dosarul cauzei, se reține că în cazul petiționării deși contul 623 (la2005) reflectă atât cheltuielile cu protocolul (la nivelul sumei de lei) cât și cheltuielile cu reclama și publicitatea (la nivelul sumei de lei), deductibilitatea cheltuielilor cu reclama și publicitatea (aspectul care face obiectul sesizării contestatoarei), este condiționată de existența unor contracte scrise încheiate între furnizorul de servicii și beneficiar.

Or, în cazul de față, petenta nu a putut dovedi existența acestor contracte care să atragă deductibilitatea sumelor în cauză, reținându-se încadrarea ca fiind legală făcută de reprezentanții Teleorman privind nedeductibilitatea acestora.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 21 alin.(2) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în care se stipulează:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (M.O. nr. 927 din 23 decembrie 2003);

[...]

Cheltuieli

ART. 21

[...]

(2) **Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:**

[...]

d) **cheltuielile de reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare.**

[...]

Având în vedere temeiul legal citat, organele de soluționare rețin că neîncheierea contractelor scrise cu furnizorii de servicii de reclamă și publicitate, atrage nedeductibilitatea cheltuielilor în cauză, nefiind astfel aduse argumente de către petiționara care să demonstreze nelegalitatea încadrării făcute de organele de inspecție fiscală.

Pentru considerentele reținute, **urmează să fie respinsă cererea formulată de petentă la acest capăt de cerere ca neîntemeiată, pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit.**

c). În ceea ce privește impozitul pe profit al anului 2006, în sumă de lei, aferent sprijinului financiar în valoare de lei;

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili legalitatea măsurilor dispuse de reprezentanții Teleorman, care menționând că suma de lei, reprezentând sprijin financiar de care a beneficiat petenta, nu a fost reflectată pe venituri, au stabilit ca suplimentar de plată impozitul pe profit în sumă de lei, în condițiile în care autoarea cererii dovedește prin N.C. nr./.....2006, anexată la dosarul cauzei, că a reflectat suma respectivă pe venituri.

În fapt, din dosarul cauzei, respectiv Raportul de inspecție fiscală, se reține potrivit mențiunilor organelor de inspecție fiscală, ca beneficiind de sprijin financiar în baza prevederilor O.U.G. nr. 25/2006, în valoare de lei, autoarea cererii a înregistrat suma în cauză pe venituri, ștornând-o apoi și înregistrând-o ca fiind încasată de la clienți, menționându-se de asemenea că în acest fel, în mod eronat au fost diminuate veniturile impozabile.

Ulterior însă, urmare Procesului-verbal de cercetare la fața locului nr./.....2009, întocmit în vederea lămuririi aspectelor care fac obiectul contestației, la propunerea organelor de inspecție fiscală, referitor la acest capăt de cerere se reține că în luna 2006, prin N.C./..... din2006, s-a efectuat înregistrarea contabilă:

51295=%

4111 lei

74170 lei.

În condițiile arătate, organele de soluționare rețin că întreg sprijinul de care a beneficiat petenta, a fost făcut venit cu întârziere, respectiv în luna 2006.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 19 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în care se prevede:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (M.O. nr. 927 din 23 decembrie 2003);

[...]

Reguli generale

ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...]

Având în vedere considerentele de fapt arătate, respectiv temeiul de drept citat, organele de revizuire rețin că în mod legal a procedat autoarea cererii reflectând suma de lei, reprezentând sprijin financiar pe venituri, motiv pentru care **urmează ca solicitarea formulată privind impozitul pe profit aferent acesteia, în sumă de lei, să fie admisă.**

d). În ceea ce privește impozitul pe profit al anului 2006, în sumă de lei, aferent sumelor considerate ca reprezentând încasări contravaloare materiale.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă sumele în cauză reprezintă venituri impozabile, cu influență asupra profitului și implicit a impozitului pe profit, ori reprezintă sume cu care pe perioada determinată, a fost creditată societatea, sume care au fost retrase ulterior, pe bază de dispoziții de plată către casierie.

În fapt, așa cum se reține din documentele anexate la dosarul cauzei, într-un număr de 4 cazuri, respectiv cu chitanțele nr. si (.....), nr. (.....) și nr. (.....), -reflectate în anexa nr. 6 a raportului de inspecție fiscală-, petiționara a depus la casieria unității suma de lei.

Reprezentanții Teleorman au apreciat că suma în cauză reprezintă încasări contravaloare materiale livrate la persoane fizice pe bază de chitanță fiscală, pentru care nu s-au emis facturi fiscale și nu au fost înregistrate veniturile aferente.

S.C. S.A., prin contestația formulată a susținut că în cauză nu este vorba de vânzări materiale care să presupună înregistrarea acestora pe venituri, ci în speță avem de-a face cu sume cu care administratorul a creditat societatea în situațiile de lipsa de lichidități, pe o perioadă determinată de timp, sume pe care ulterior acesta le-a retras.

Cazurile reținute de organele de inspecție fiscală, așa cum rezultă din documentele anexate la dosarul cauzei fac parte dintr-un număr mult mai mare de

situații, în care de asemenea a fost creditată societatea pe o perioadă determinată, procedându-se similar, respectiv ulterior administratorul dispunând retragerea acestora.

În același sens se reține că cele 4 chitanțe au fost selectate dintr-un număr mult mai mare de situații, în care documentele aveau la explicații mențiunea: „aport de capital”, „aport de capital meneger”, „aport de capital menegerial”, „avans” , „c/v materiale”, „c/v marfa”, „c/v materiale de construcție”, celelalte nefiind considerate de către organele de inspecție ca reprezentând venituri.

În vederea clarificării aspectelor menționate, organele de soluționare și-au dat acordul prin Adresa nr./.....2009, cu privire la efectuarea unei cercetări la fața locului, respectiv întocmirea unui proces verbal, solicitării dându-i-se curs prin întocmirea Procesului verbal nr./.....2009, comunicat împreună cu Referatul privind propunerile de soluționare nr./.....2009.

În cele două documente comunicate organelor de soluționare, organele de inspecție fiscală își păstrează susținerile înscrise în actele atacate, fără a proceda la analiza detaliată a documentelor în cauză, ce finalitate au avut în evidența gestiunilor de materiale, la ce concluzii au ajuns comisiile de inventariere la finele perioadei verificate, în condițiile în care organele fiscale susțin că nu au fost emise facturi fiscale, respectiv că **într-adevar contribuabilul a creditat societatea, dar pe aceste chitanțe este prevăzut „aport de capital”, sau „aport de capital manegerial”**.

În condițiile prezentate, cu Adresa nr./.....2009, organele de soluționare au solicitat petiționarei să anexeze la dosarul cauzei xero-copiile documentelor care reflectă destinația finală a sumelor în cauză, materializarea acestor operațiuni și implicațiile acestora asupra gestiunilor respective, petenta răspunzând în sensul solicitărilor prin Adresa nr./.....2009.

Noile documente introduse de contestatoare au fost comunicate organelor de inspecție fiscală prin Adresa nr./.....2009, cu posibilitatea de a se pronunța vis-a-vis și de acestea.

Astfel având în vedere toate documentele și argumentele învederate organelor de soluționare, se reține că înscrisurile care au stat la baza concluziilor formulate de către organele de inspecție fiscală deși au consemnat în cazurile menționate c/v materiale, fapt ce a condus la concluzia că acestea reprezintă venituri pentru care nu s-au emis facturi fiscale, nu s-a procedat în consecință la verificarea finalității acestora în evidența gestiunilor de materiale, la ce concluzii au ajuns comisiile de inventariere la finele perioadei verificate.

Totodata este de reținut că înregistrarea sumelor în cauză în contul 462 „Creditori diverși”, este apreciată ca fiind eronată, de însuși organul de inspecție fiscală, înregistrarea corectă a sumelor trebuind să se efectueze prin creditul contului 455 „Asociați conturi curente”, așa cum se dovedește prin operațiunea contabilă efectuată la finele perioadei verificate, când acestea au fost stornate din contul 462 și înregistrate corect în contul 455.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 6 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

* O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 513/31.07.2007), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluţia admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

[...]

ART. 7

Rolul activ

[...]

(2) Organul fiscal este îndreptăţit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obţină şi să utilizeze toate informaţiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica şi va avea în vedere toate circumstanţele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligaţia să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum şi să îndrume contribuabilii pentru depunerea declaraţiilor şi a altor documente, pentru corectarea declaraţiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.

[...]

În cauză nu-şi găsesc aplicabilitatea dispoziţiile art. 19 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, citat în titlul de creanţă atacat, care prevede:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (M.O. nr. 927 din 23 decembrie 2003);

[...]

Reguli generale

ART. 19

(1) **Profitul impozabil se calculează ca diferenţă între veniturile realizate din orice sursă şi cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile şi la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul şi alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.**

[...]

Din actele normative citate, respectiv considerentele de fapt menţionate, precum şi din documentele anexate la dosarul cauzei, organele de soluţionare nu pot reţine că sumele în cauză reprezintă venituri pentru care n-au fost emise facturi fiscale, astfel că urmează a se propune admiterea contestaţiei formulată la acest capăt de cerere, pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit.

e) În ceea ce priveşte impozitul pe profit al anului 2006, în sumă de lei aferent cheltuielilor de protocol în cuantum de lei.

Direcţia Generală a Finanţelor Publice a judeţului Teleorman este legal investită de a stabili legalitatea măsurilor dispuse de organele de inspecţie fiscală, care au încadrat ca nedeductibile fiscal, cheltuielile de protocol, menţionând că acestea depăşesc limita legală de 2%, în condiţiile în care petiţionara susţine contrariul, în sensul că în contul 623, au fost înregistrate atât sume reprezentând cheltuieli cu reclama şi publicitatea, cât şi sume reprezentând cheltuieli de protocol.

În fapt, din documentele regăsite la dosarul cauzei, se reţine că în cazul petiţionarei deşi contul 623 (la2006) reflectă atât cheltuielile cu protocolul cât şi cheltuielile cu reclama şi publicitatea, deductibilitatea cheltuielilor cu reclama şi publicitatea (aspectul care face obiectul sesizării contestatoarei), este condiţionată de existenţa unor contracte scrise încheiate între furnizorul de servicii şi beneficiar.

Or, în cazul de față, petenta nu a putut dovedi existența acestor contracte care să atragă deductibilitatea sumelor în cauză, reținându-se încadrarea ca fiind legală făcută de reprezentanții Teleorman privind nedeductibilitatea acestora.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 21 alin.(2) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în care se stipulează:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (M.O. nr. 927 din 23 decembrie 2003);

[...]

Cheltuieli

ART. 21

[...]

(2) **Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și:**

[...]

d) **cheltuielile de reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare.**

[...]

Având în vedere temeiul legal citat, organele de soluționare rețin că neîncheierea contractelor scrise cu furnizorii de servicii de reclamă și publicitate, atrage nedeductibilitatea cheltuielilor în cauză, nefiind astfel aduse argumente de către petiționară care să demonstreze nelegalitatea încadrării făcuta de organele de inspecție fiscală.

Pentru considerentele reținute, **urmează să fie respinsă cererea formulată de petentă la acest capăt de cerere ca neîntemeiată, pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit.**

f). În ceea ce privește impozitul pe profit al anului 2007, în suma de lei aferent lipsurilor în gestiune

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este legal investită să se pronunțe asupra măsurilor dispuse de organele de inspecție fiscală, care au stabilit în sarcina contestatoarei impozit pe profit suplimentar aferent lipsurilor în gestiune, generate de neemiterea facturilor de vânzare, în condițiile în care s-a constatat că la finele anului 2007, în gestiunea de produse finite nu au mai existat stocuri faptice de cereale, comparativ cu susținerile petiționarei potrivit cărora poate face dovada ca întreaga cantitate de cereale a fost facturată, diferențele fiind de natură valorică, generate de producția redusă ca urmare a condițiilor unui an agricol foarte secetos.

În fapt, organele de inspecție fiscală, urmare controlului, au stabilit că petiționara în anul 2007 a obținut produse finite, reprezentând cereale și plante tehnice, în valoare de lei, din care a vândut pe bază de facturi fiscale produse în valoare de lei.

Constatănd că la finele anului 2007, nu au mai existat în gestiunea petentei produse agricole, organele de inspecție fiscală au concluzionat că pentru diferența de lei, aceasta nu a emis facturi fiscale și nu a înregistrat la venituri suma în cauză, situație în care a prejudiciat bugetul statului cu suma de lei, reprezentând impozit pe profit.

Contestatoarea apreciază că în mod eronat aceasta suma a stat la baza calculării unui impozit de lei, menționând că în fapt, nu este vorba despre un minus în gestiune cantitativ-valoric, care să conducă la concluzia că în mod nejustificat nu s-au

emis facturi fiscale privind vânzarea produselor, suma în cauză reprezentând de fapt o diferență valorică generată de prețul de vânzare la care s-au facturat produsele, în raport cu cel de producție, în condițiile unui an agricol foarte secetos.

În susținere se anexează în xero-copie fișa analitică a conturilor 345 și 371 din care rezultă că este vorba de o diferență valorică și nicidecum de una cantitativ-valorică, care să fie eventual obiectul unei omisiuni de facturare și înregistrare pe venituri.

Organele de soluționare analizând documentele anexate la dosarul cauzei rețin că în cazul producției de cereale și plante tehnice raportate în anul agricol 2007, nu rezultă cantități ale acestora care să nu fi fost facturate. Potrivit evidențelor analitice a contului 371 și a facturilor fiscale (anexate în xero-copie la dosarul cauzei), situația pe produse se prezintă astfel:

- **producție grâu consum: kg.;**
- cantitate vândută : kg. (..... kg fizic-..... kg util) în baza facturii fiscale nr. /.....2007;
- **producție coriandru : kg;**
- cantitate vândută : kg. în baza facturii fiscale nr. /.....2007;
- cantitate vândută : kg. în baza facturii fiscale nr. /.....2007;
- **producție de rapiță : kg;**
- cantitate vândută : kg. (..... kg. fizic-..... kg. util), în baza facturii fiscale nr. /.....2007;
- **producția de floarea soarelui: kg;**
- cantitate vândută : kg.(..... kg. fizic-..... kg. util), în baza facturii fiscale nr. /.....2007;

Din analiza comparativă făcută în baza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că nu au fost cazuri de vânzare a producției raportate fără a se emite facturi fiscale către beneficiari, contrar celor specificate de organele de inspecție fiscală în raportul de inspecție fiscală atacat, respectiv în procesul-verbal de cercetare, ori în referatul cu propunerile de soluționare, unde se susține că petenta a omis facturarea și înregistrarea pe venituri a unor cantități din producția realizată, neprecizate, a căror valoare totală s-ar ridica la suma de lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 19 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în care se prevede:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (M.O. nr. 927 din 23 decembrie 2003);

[...]

Reguli generale

ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...]

Având în vedere considerentele de fapt arătate, respectiv temeiul de drept citat, **urmează ca solicitarea formulată privind impozitul pe profit în suma de lei, sa fie admisă, neconstatându-se situația de nefacturare a producției realizate.**

g). În ceea ce privește impozitul pe profit al anului 2007, în suma de lei.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă suma contestată reprezintă venit impozabil, cu influență asupra profitului și implicit a impozitului pe profit, ori reprezintă suma cu care pe perioada determinată, a fost creditată societatea, sumă care a fost retrasă ulterior, pe baza de dispoziții de plată către casierie.

În fapt, așa cum se reține din documentele anexate la dosarul cauzei, într-un caz, respectiv cu chitanța nr., 2007, petiționara a depus la casieria unității suma de lei.

În speță pot fi reținute considerentele de fapt și de drept expuse la pct-ul d). al cap. IV din prezenta decizie de soluționare.

Pentru aceste considerente urmează să fie propusă soluția de admitere a contestației formulată la acest capt de cerere, reprezentând impozit pe profit în suma de lei.

h). În ceea ce privește la taxa pe valoarea adăugată în suma de lei,

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman este legal investită a se pronunța cu privire la legalitatea măsurii dispuse de către reprezentanții Teleorman de stabilire în sarcina petentei suplimentar de plată a sumei de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă sumelor considerate ca venituri, sume cu care așa cum consideră petiționara a fost creditată societatea în condițiile arătate la pct. d) și f) ale capitolului IV din prezenta.

În fapt, așa cum se poate reține din argumentațiile pct.-elor d) și f) ale capitolului IV din prezenta, urmare analizării susținerilor organelor de inspecție fiscală, documentelor anexate la dosarul cauzei, celor învederate de petentă, s-a reținut faptul că sumele în cauză nu reprezintă venituri și implicit baza impozabilă care să stea la stabilirea impozitului pe profit, implicit acestea nu constituie baza impozabilă pentru calcularea taxei pe valoarea adăugată în cuantumul contestat de lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 128 și art. 137 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care se prevede:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (M.O. nr. 927/23.12.2003), cu modificările și completările ulterioare

[...]

Livrarea de bunuri

ART. 128

(1) Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.

(2) În înțelesul prezentului titlu, prin bunuri se înțelege bunurile corporale mobile și imobile, prin natura lor sau prin destinație. [...]

(3) Sunt, de asemenea, considerate livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, în cadrul unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau orice alt tip de contract ce prevede că

proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei scadente, cu excepția contractelor de leasing;

[...]

ART. 137

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

[...]

Față de textul de lege citat, se reține că sumele în cauză nu reprezintă livrări de bunuri și ca atare nu pot reprezenta baza impozabilă care să stea la calcularea taxei pe valoarea adăugată, fapt pentru care **urmează a se propune admiterea acestui capăt de cerere din contestație, pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.**

i). Referitor la taxa pe valoarea adăugată de lei, reprezentând taxa aferentă plății în natură a arendeii,

Cauza supusă soluționării D.G.F.P. Teleorman este de a stabili legalitatea măsurilor organelor de inspecție fiscală care au dispus petiționării colectarea taxei pe valoarea adăugată, aferentă produselor acordate arendatorilor în anul 2006, în condițiile în care autoarea cererii consideră operațiunea în cauză drept neimpozabilă.

În fapt, pe perioada supusă inspecției fiscale, petenta a acordat arendatorilor produse rezultate din exploatarea terenurilor acestora, în schimbul dreptului de folosință, fără a înregistra T.V.A. colectată aferentă plății în natură a arendeii.

Organele de soluționare în fundamentarea soluției ce urmează a fi adoptată au avut în vedere faptul că **arenda în agricultură** reprezintă darea în folosință și posesiune, pe baza de contract, pe o perioadă concretă de timp, cu plată, a terenurilor și a altor bunuri agricole.

Subiecții contractului de arendă sunt:

1. **arendatorul** - persoană fizică (individ) sau persoană juridică (organizație, întreprindere) care este proprietarul legal sau alt posesor legal al bunurilor agricole transmise în arendă.
2. **arendașul** - persoana fizică și/sau persoana juridică, cu domiciliul (sediul) în România, care ia în arendă bunuri agricole. Cel care are obligația legală să achite impozitele către stat este arendașul, dacă prin contract nu se prevede altfel, în cazul nostru S.C. S.A.

În sensul celor prezentate organele de soluționare au reținut că S.C. S.A., în calitate sa de arendaș are doar dreptul de exploatare a terenurilor, nedeținând calitatea de proprietar al acestora, contractul de arendare nefiind translativ de proprietate, arendatorii efectuând o prestare de servicii constând în arendarea terenului, iar arendașul (petenta în cazul nostru), efectuând o livrare de bunuri către arendatori, în contul obligației de plată, ca urmare a prestării de servicii efectuate de acesta.

De asemenea au mai reținut că arendatorii, în calitate lor de proprietari, pe întreaga durată a contractelor au pierdut dreptul de folosință asupra terenurilor.

Pentru considerentele menționate, organele de revizuire rețin faptul că agentul economic avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată aferentă plății în natură a arendeii, la nivelul sumei de lei.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care se precizează:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,(M.O. nr. 927/23.12.2003), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 126

(1) *În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:*

a) *constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;*

b) *locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;*

c) *livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);*

d) *livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).*

[...]

ART. 127

(1) *Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.*

(2) *În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.*

[...]

Livrarea de bunuri

ART. 128

(1) *Prin livrare de bunuri se înțelege orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar către o altă persoană, direct sau prin persoane care acționează în numele acestuia.*

[...]

(4) *Preluarea de către persoane impozabile a bunurilor achiziționate sau fabricate de către acestea pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.*

[...]

ART. 130

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

[...]

*H.G.nr.44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal (publicată în M.O.nr 112 din 6 februarie 2004), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

Norme metodologice:

4. [...]

(2) Se consideră livrare de bunuri, în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, produsele agricole reținute drept plata în natură a prestației efectuate de persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care prestează servicii pentru obținerea și/sau prelucrarea produselor agricole, **precum și plata în natură a arendeii.**

[...]

Astfel, din actele normative citate anterior se reține că acordarea produselor agricole arendatorilor în schimbul subscrierii dreptului de folosință asupra terenului agricol intră în sfera de aplicare a T.V.A. întrucât are loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor din proprietatea societății în schimbul dreptului de folosință asupra pământului arendatorilor.

Organele de soluționare rețin că Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare nu reglementează **plată în natură a arendeii** ca operațiune scutită de T.V.A..

Cu privire la această încadrare se reține că **arendarea** este o operațiune de punere la dispoziție a terenului agricol, scutită de plata taxei pe valoarea adăugată, iar **plata în natură a arendeii (speța de față)** reprezintă plata serviciului de arendare care constituie o livrare de bunuri, respectiv produse agricole pentru care societatea are obligația colectării taxei pe valoarea adăugată aferentă (astfel neputând fi aplicabile speței prevederile art. 141 lit k din Codul fiscal, invocate de autoarea cererii).

În consecință, arendarea și plata în natură a arendeii sunt două **operațiuni distincte**, prima scutită de taxa pe valoarea adăugată, iar cea de a doua fiind o operațiune care se cuprinde în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată.

Organul de revizuire nu poate reține în soluționarea favorabilă a cauzei punctul de vedere al petiționarei, care nu consideră plata în natură a produselor (livrarea) către arendatori drept operațiune impozabilă, deoarece în conformitate cu prevederile legale în materie fiscală la data producerii fenomenului economic dedus judecății, operațiunea de livrare de produse, atrage după sine operațiunea de facturare, livrarea în cauză, în sensul prevederilor Codului fiscal, nefiind scutită de la plata taxei pe valoarea adăugată.

În susținerea acestui punct de vedere, trebuie să se rețină și faptul că persoana juridică plătitoare de taxă pe valoarea adăugată, pentru desfășurarea activității de producție agricolă a efectuat diverse aprovizionări, pentru care pe bază de documente legale și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, iar producția realizată a fost valorificată atât prin vânzarea la terți, operațiune pentru care a colectat taxa pe valoarea adăugată, cât și prin acordarea în natură a arendeii.

În același sens, încadrând operațiunea în cauză drept impozabilă este și punctul de vedere al M.F.P. –Direcția Generală Legislație Impozite Indirecte, referitor la o speță similară, punct de vedere exprimat prin Adresa nr./.....2006, înregistrată la D.G.F.P.Teleorman sub nr...../.....2006, în care se precizează:

“Prin arendare potrivit prevederilor din Legea nr. 65/1998 pentru modificarea și completarea Legii arendării nr. 16/1994, se înțelege contractul încheiat între proprietar uzufructuar sau alt deținător legal de bunuri agricole

denumit arendator și arendaș cu privire la exploatarea bunurilor agricole, pe o durată determinată și la un preț stabilit de părți.

Plata în natură a arende constituie o operațiune care implică o prestare de serviciu în schimbul unei livrări de bunuri, respectiv serviciul de arendare și plata sa în natură, care constituie o livrare de bunuri.”

Având în vedere argumentele prezentate, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația, pentru suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, menținându-se constatările organelor de inspecție fiscală.

j) Privitor la taxa pe valoarea adăugată de lei, considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind avansuri materiale.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman este de a stabili dacă suma în quantum total de lei reprezintă taxa pe valoarea adăugată aferentă sumelor considerate avansuri materiale, în raport cu susținerile petentei, potrivit cărora aceste sume în fapt reprezintă sume cu care a fost creditată societatea pe termen limitat, în situații de lipsă de lichidități, care ulterior se susține că au fost retrase.

În fapt, din susținerile organelor de inspecție fiscală, reflectate în actele de control atacate, se reține că în perioada 2006-2008, petiționara a încasat în mod repetat avansuri de la persoane fizice (pentru materiale), respectiv în suma totală de lei, fără a colecta taxa aferentă.

Petiționara, așa cum își motivează contestația în fapt la subpunctul 1, își menține argumentația prezentată, prin care a susținut că acestea reprezintă sume cu care a fost creditată societatea pe termen limitat, în situații de lipsă de lichidități, care ulterior au fost retrase.

Din documentele anexate la dosarul cauzei (raportul de inspecție fiscală, procesul verbal de cercetare la fața locului, documentele anexate la dosarul cauzei prin care petiționara aduce în susținere punctul sau de vedere), nu se poate reține caracterul de avans al sumelor primite cu titlul de avans mărfuri, prin raportul de inspecție fiscală neefectuându-se o analiză a modului cum s-au finalizat aceste operațiuni cu titlu de avans, având în vedere că unele se referă la anii fiscali 2006-2007, pentru a se stabili dacă acestea s-au materializat prin încasări în contul mărfurilor efectiv vândute, modul în care au fost influențate gestiunile de mărfuri, în condițiile susținute de nefacturare a acestora.

Asupra acestor aspecte nu se face referire nici în procesul verbal de cercetare la fața locului, care preia concluziile succinte din raportul de inspecție fiscală, pentru a se putea determina eventualele influențe asupra situației taxei pe valoarea adăugată și eventual asupra obligației fiscale privind calculul impozitului pe profit (cu atât mai mult cu cât unele aspecte se referă la anii fiscali 2006 și 2007), nereținându-se vreo concluzie cu privire la ce finalitate au avut aceste aspecte legate de evidențele gestiunii de mărfuri.

În soluția ce urmează să fie adoptată organele de soluționare au avut în vedere și faptul că în cauza nu este vorba de persoane fizice de la care să se fi încasat sumele în cauză, în speta fiind vorba de aceeași persoană-administratorul S.C. S.A.- care a creditat societatea în situații de lipsă de lichidități.

În drept, în condițiile date cauza nu-și poate găsi soluționarea în prevederile

art. 134 alin.(2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, așa cum au fost consemnate atât în raportul de inspecție fiscală cât și în titlul de creanță, respectiv:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (M.O. nr. 927/23.12.2003), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

ART. 134²

[...]

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator.[...]

[...]

Având în vedere argumentele de fapt și de drept reținute, urmează să fie admisă contestația formulată pentru suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

k) Referitor la taxa pe valoarea adăugată de lei, aferentă lipsurilor în gestiune.

Directia Generala a Finanțelor Publice a județului Teleorman este legal investită să se pronunțe asupra măsurilor organelor de inspecție fiscală, care au dispus petiționării colectarea taxei pe valoarea adăugată aferentă lipsurilor în gestiune, generate de neemiterea facturilor de vânzare, în condițiile în care s-a constatat că la finele anului 2007, în gestiunea de produse finite nu au mai existat stocuri factice de cereale, comparativ cu susținerile petiționării potrivit cărora poate face dovada că întreaga cantitate de cereale a fost facturată, diferențele fiind de natura valorică, generate de producția redusă ca urmare a condițiilor unui an agricol foarte secetos.

În fapt, organele de inspecție fiscală, urmare controlului, au stabilit că petiționara în anul 2007 a obținut produse finite, reprezentând cereale și plante tehnice, în valoare de lei, din care a vândut pe baza de facturi fiscale produse în valoare de lei.

Constatând că la finele anului 2007, nu au mai existat în gestiunea petentei produse agricole, organele de inspecție fiscală au concluzionat că pentru diferența de lei, aceasta nu a emis facturi fiscale și nu a colectat taxa pe valoarea adăugată aferentă, situație în care a prejudiciat bugetul statului cu suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată de plată.

Așa cum se poate reține din considerentele de fapt expuse la capitolul IV, punctul f), întrucât veniturile aferente impozitului pe profit stabilit ca obligație de plată, nu au reprezentat potrivit dispozițiilor legale în materie, baza de calcul a acestuia, nici taxa pe valoarea adăugată în cuantumul contestat nu este datorată.

În drept, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 128 alin.(4) lit. d) și art. 137 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care se prevede:

*Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, (M.O. nr. 927/23.12.2003), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

Livrarea de bunuri

Art. 128.

[...]

(4) Sunt asimilate livrarilor de bunuri efectuate cu plata urmatoarele operatiuni:

[...]

d) bunurile constatate lipsa din gestiune, cu exceptia celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c).

[...]

Art. 137. - (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata este constituita din:

a) pentru livrari de bunuri si prestari de servicii, altele decat cele prevazute la lit. b) si c), din tot ceea ce constituie contrapartida obtinuta sau care urmeaza a fi obtinuta de furnizor ori prestator din partea cumparatorului, beneficiarului sau a unui tert, inclusiv subventiile direct legate de pretul acestor operatiuni;

[...]

Având în vedere textele de lege citate, se reține că nefăcându-se dovada că suma în cauză ar fi reprezentat minus în gestiune și nici nu s-a putut reține în sarcina petiționarei faptul că nu a emis facturi fiscale pentru întreaga cantitate de cereale și plante tehnice către beneficiari, nu poate fi reținută în sarcina acesteia obligația de a colecta și plăti taxa pe valoarea adăugată în cuantum de lei.

În aceste conditii, **urmează sa fie admisă cererea petentei pentru suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

l) În ceea ce privește accesoriile în sumă totală de lei aferente impozitului pe profit în cuantum contestat.

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a stabili dacă petiționara datorează accesoriile în cuantum contestat.

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora în sarcina petentei reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Întrucât în sarcina petiționarei a fost reținut ca fiind datorate debite de natura impozitului pe profit aceasta datorează și majorările de întârziere aferente, calculate de inspectorii fiscali.

De asemenea în masura în care contestația vizând debite principale reprezentând impozit pe profit în cuantum contestat, au fost admise și obligația fiscală accesorie urmând calea principalului, nu mai este datorată.

Principiului de drept **accesorim sequitur principale** își găsește deasemenea aplicabilitatea în speța de față.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează:

*O.G. nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală, republicată(M.O. nr. 863/26.09.2005), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 116

Majorari de intarziere

(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

[...]

Dupa a treia republicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală(M.O. nr. 513/31.07.2007), dispozițiile 120, au preluat în esența soluția legislativă cuprinsă în textul fostului art. 116, conservând reglementarea legala anterioară.

În aceste condiții contestația formulată împotriva sumei **în cuantum total de lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit, respectiv:

- sumelor accesorii la subpct. a) în cuantum de lei(aferente impozitului pe profit în suma de lei) , **urmează să fie admisă;**
- sumelor accesorii la subpct. c) în cuantum de lei(.....x365x0.1%-aferente impozitului pe profit în suma de lei) , **urmează să fie admisă;**
- sumelor accesorii la subpct. d) în cuantum de lei (.....x365x0.1%-aferente impozitului pe profit în suma de lei), **urmează să fie admisă;**
- sumelor accesorii la subpct. f) în cuantum de lei (.....x302x0.1%-aferente impozitului pe profit în suma de lei) , **urmează să fie admisă;**
- sumelor accesorii la subpct. g) în cuantum de lei (.....x302x0.1%-aferente impozitului pe profit în suma de lei), **urmează să fie admisă;**

În ceea ce privește contestația formulată împotriva sumei în **cuantum total de lei**, reprezentand accesorii aferente impozitului pe profit, respectiv:

- sumelor accesorii la subpct. a) , **aferente impozitului pe profit in suma de lei) ;**
- sumelor accesorii la subpct. b) **aferente impozitului pe profit in suma de lei);**
- sumelor accesorii la subpct. e) **aferente impozitului pe profit in suma de lei),**
- respectiv sumelor diferenta, reprezentand sume accesorii incluse de petenta in cuantumul total al sumei contestate(desi debitul principal care le-a generat nu a fost atacat), care reprezinta majorari de intarziere;
urmează să fie respinsă ca neintemeiată si nesusținută cu documente.

m) **În ceea ce privește accesoriile în sumă totala de lei aferente taxei pe valoarea adaugată în cuantumul contestat.**

Cauza supusa soluționarii Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este de a stabili daca petiționara datoreaza accesoriile in cuantumul contestat.

În fapt, organele de revizuire rețin că stabilirea acestora in sarcina petentei reprezintă măsură accesorie in raport cu debitul.

Întrucât în sarcina petiționarei a fost reținut ca fiind datorate debite de natura taxei pe valoarea adaugata aceasta datorează și majorările de întârziere aferente, calculate de inspectorii fiscali.

De asemenea în măsura în care contestația vizând debite principale reprezentând taxa pe valoarea adăugată în cuantumul contestat, au fost admise și obligația fiscală accesorie urmând calea principalului, nu mai este datorată.

Principiului de drept **accessorim sequitur principale** își găsește de asemenea aplicabilitatea în speta de față.

In drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 116 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care se stipulează:

*O.G. nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală, republicată (M.O. nr. 863/26.09.2005), cu modificările și completările ulterioare;

[...]

ART. 116

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

[...]

După a treia republicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (M.O. nr. 513/31.07.2007), dispozițiile 120, au preluat în esență soluția legislativă cuprinsă în textul fostului art. 116, conservând reglementarea legală anterioară.

În aceste condiții contestația formulată împotriva sumei **în cuantum total de lei** reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv:

- sumelor accesorii la subpct. h) în cuantum de, **urmează să fie admisă;**
- sumelor accesorii la subpct. j) în cuantum de **lei; urmează să fie admisă;**
- sumelor accesorii la subpct. h) în cuantum de, **urmează să fie admisă;**

În ceea ce privește contestația formulată împotriva sumei în **cuantum total de lei**, reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv:

- sumelor accesorii la subpct. i), aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de lei;
- respectiv sumelor diferență, reprezentând sume accesorii incluse de petentă în cuantumul total al sumei contestate (deși debitul principal care le-a generat nu a fost atacat), care reprezintă majorări de întârziere;

urmează să fie respinsă ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.

*

* *

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, directorul executiv al D.G.F.P. Teleorman

D E C I D E :

Art.1. Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru suma de lei, **reprezentând impozit pe profit;**

Art.2. Se admite contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentând impozit pe profit**, aferent veniturilor rezultate din vânzarea de fier vechi urmând să fie anulată (corespunzator cu suma admisă) Decizia de impunere nr./.....2008;

Art.3. Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentand impozit pe profit;**

Art. 4. Se admite contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentand impozit pe profit** aferent sprijinului financiar, urmând să fie anulată (corespunzator cu suma admisă) Decizia de impunere nr./.....2008;

Art. 5. Se admite contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentând impozit pe profit**, urmând să fie anulată (corespunzator cu suma admisă) Decizia de impunere nr./.....2008;

Art.6. Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentând impozit pe profit;**

Art.7. Se admite contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentând impozit pe profit**, urmând să fie anulată (corespunzator cu suma admisă) Decizia de impunere nr./.....2008;

Art. 8. Se admite contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentând impozit pe profit**, urmând să fie anulată (corespunzator cu suma admisă) Decizia de impunere nr./.....2008;

Art.9. Se admite contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată**, urmând să fie anulată (corespunzator cu suma admisă) Decizia de impunere nr./.....2008;

Art. 10. Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă plății în natură a arendeii;**

Art.11. Se admite contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată,** urmând să fie anulată (corespunzător cu suma admisă) Decizia de impunere nr./.....2008;

Art.12. Se admite contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, pentru **suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată,** urmând să fie anulată (corespunzător cu suma admisă) Decizia de impunere nr./.....2008;

Art. 13. Se admite contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, în ceea ce privește accesoriile în **sumă totală de lei,** corespunzător punctelor:

- a)-accesorii aferente impozitului pe profit în suma de lei;
- c)-accesorii aferente impozitului pe profit în suma de lei;
- d)-accesorii aferente impozitului pe profit în suma de lei;
- f)-accesorii aferente impozitului pe profit în suma de lei;
- g)-accesorii aferente impozitului pe profit în suma de lei, urmând să fie anulată (corespunzător cu sumele admise) Decizia de impunere nr./.....2008;

Art. 14. Se respinge ca neîntemeiată și nesuținută cu documente contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, în ceea ce privește accesoriile în **sumă totală de lei,** corespunzător punctelor:

- a)-accesorii aferente impozitului pe profit în suma de lei;
- b)-accesorii aferente impozitului pe profit în suma de lei;
- e)-accesorii aferente impozitului pe profit în suma de lei
respectiv sumelor diferență reprezentând sume accesorii incluse de petentă în cuantumul total al sumei contestate(deși debitul principal care le-a generat reprezentând impozit pe profit, nu a fost atacat);

Art. 15. Se admite contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, în ceea ce privește accesoriile în **sumă totală de lei,** corespunzător punctelor:

- h)-accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de lei;
- j)-accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de lei;
- k)-accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de lei.

Art. 16. Se respinge ca neîntemeiată și nesuținută cu documente contestația formulată de S.C. S.A., cu sediul social în comuna, județul Teleorman, în ceea ce privește accesoriile în **sumă totală de lei,** corespunzător punctelor:

- i)-accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în suma de lei;
respectiv sumelor diferență reprezentând sume accesorii incluse de petentă în cuantumul total al sumei contestate(deși debitul principal care le-a generat reprezentând taxa pe valoarea adăugată, nu a fost atacat);

Art. 17. Decizia poate fi atacata la instanța de contencios administrativ competenta în termen de 6 luni de la data comunicarii.

Art. 18. Prezenta a fost redactată în 4 exemplare egal valabile comunicata celor Interesați.

Art. 19. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Lefterie Comanescu,

.....